

پژوهشی بر اجزای تزئینی به کاررفته در مسجد شیخ لطف الله به منظور بررسی جایگاه آن در هنر

اسلامی

فریده داودی^۱، صمد نجارپور جباری^۲، غلامرضا هاشمی^۳

۱- کارشناس ارشد صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان، شهر اصفهان

۲- عضو هیئت علمی دانشگاه هنر اصفهان، شهر اصفهان

۳- عضو هیئت علمی دانشگاه هنر اصفهان، شهر اصفهان

چکیده:

هنر اسلامی همواره سرشار از نقوش و آرایه های تزئینی بی نظیری است که برای بازنمایی فضای قدسی می باشد. از مساجد می توان به عنوان بهترین مکان ها برای تجلی عناصر تزئینی یاد کرد. در واقع هنرمند مسلمان با تاسی به مبانی دینی و اعتقادی تلاش نموده با کمک تزئینات، فضایی روحانی و معنوی ایجاد کند و از همین رو نقوش، طرح ها و تزئینات دارای معانی و معانی و معانی ظاهری خود هستند. هدف از این پژوهش بررسی تزئینات بکار رفته در مسجد شیخ لطف الله است تا جایگاه معنوی آن در هنر اسلامی بیان گردد. در واقع این بررسی در جهت پاسخگویی به این سوال است که کارکرد تزئینات مسجد شیخ لطف الله اصفهان در معماری چه جایگاهی در هنر معماری ایرانی- اسلامی دارا می باشد. این پژوهش که مبتنی بر روش مطالعه توصیفی- تحلیلی است و داده های آن از مطالعات کتابخانه ای حاصل شده است، به بررسی تزئینات گنبد، کاشیکاری و کتیبه و رنگ پرداخته، نشان می دهد که هنرمند ایرانی منبع الهام روشنی برای استفاده از تزئینات در معماری مسجد شیخ لطف الله داشته است و این نقوش و آرایه های تزئینی، در القای معانی دینی، توحیدی و نیز تقویت حس معنوی نقش مهمی ایفا نموده، انسان را به سوی اشراق و شهود الهی سوق می دهد.

کلیدواژه ها: مسجد شیخ لطف الله، تزئینات، هنر اسلامی، معانی دینی